

## **Abstrakt**

Systémová korupce zůstává výzvou pro řízení a administraci státní správy v mnoha částech světa a protikorupční opatření z velké části nedocílily kýženého úspěchu, navzdory zvýšenému mezinárodnímu úsilí. Rostoucí zaměření výzkumné literatury na toto téma naznačuje, že neúčinnost boje proti korupci je způsobena právě nedostačujícím teoretickým základem doposud používaných protikorupčních opatření. Model „pán a správce“ (principal-agent), který dlouhodobě dominoval v oblasti protikorupčních opatření, zaostává v zaměření na pochopení samotných kořenů systémové korupce a jejích neformálních institucí. Výsledkem této politiky je prohlubující se propast mezi skutečnou korupcí a dosavadními existujícími kroky, které se ji snaží omezit. Na příkladu hlavních ukazatelů systémové korupce a mezer v protikorupční politice, tato práce zkoumá povahu korupce v Ázerbájdžánu a analyzuje zavedené protikorupční strategie. Dospívá k závěru, že v Ázerbájdžánu nadále převládá systémová korupce, zatímco opatření k boji proti korupčním praktikám zůstávají z velké části neúspěšnými zejména kvůli nedostatku politické vůle vedoucích činitelů, což je v zásadním rozporu s předpoklady modelu „pána a správce“.